| Titel werkvorm | **Interpretatie van gedrag** |
|---|---|
| Duurtijd | 40 min |
| Benodigdheden | Flap, schrijfgerei, sjabloon |

**Wat is het doel van deze werkvorm, waarom zou je deze werkvorm gebruiken?**

Het thema communicatie op tafel brengen en hierover mensen in gesprek laten gaan. Zo bewust worden van de verschillende meningen en interpretaties bij bepaald gedrag (uitingen) en in gesprek gaan wat de persoon wil brengen.

**Wanneer / in welke situaties kan je deze werkvorm gebruiken? (of wanneer net niet)**

Zeker in lusgroepen waar de centrale persoon een jong kind is of een persoon met een ondersteuningsnood die weinig of niet verbaal communiceert.

**Beschrijving / Uitleg**

Het is niet omdat een persoon niet praat dat hij niet iets zegt. Rond bepaalde uitingen van communicatie zijn er veel verschillende meningen en interpretaties. Dit is een oefening om te kijken op welke manier de lusgroepleden de persoon 'lezen' in een herkenbare situatie (maaltijd, overgangsmoment,...), dit samen leggen en hierover in gesprek gaan. Ieder mag eerst voor zichzelf het schema invullen (zie bijlage).

Om te starten begin je best met wat … doet. Nadien vul je aan met wat je denkt dat het betekent. Achteraf bekijk je in welke omstandigheden dit zich voordoet en hoe we hierop (moeten) reageren.

Daarna leggen we de antwoorden samen en gaan we hierover in gesprek.

Mogelijke vragen:

- Welke situatie (bv. maaltijd, overgangsmoment,...) kiezen jullie (om over in gesprek te gaan?)
- Welke situatie zijn we? In welke context?
- Wat doet de persoon (gedrag)? Welke gebaren maakt hij/zij? Welke geluiden maakt hij/zij?
- Hoe interpreteer je dit gedrag? Wat wil hij/zij hiermee aangeven?
- Wat doe ik als reactie op dit gedrag?
- Vertel elkaar hoe jullie naar de situatie kijken. Waar zitten verschillen?
- Wat leert jullie dit? Wat is belangrijk om te onthouden?

Voorbeeld:

Marie en haar schort

Marie is een jonge vrouw met een zware, meervoudige ondersteuningsnood. Tijdens een samenkomst van haar lusgroepje waar haar ouders, broer, een vroegere thuisbegeleidster en 2 opvoeders uit haar leefgroep zitten, brengt één van de opvoeders een thema aan waar de leefgroep de laatste tijd heel erg mee worstelt: marie scheurt altijd haar kleding.  Ze trekt aan de onderkant van T-shirts en truien waardoor die telkens scheuren. De vraag vanuit de leefgroep is of ze Marie jumpsuits mogen kopen van stevig katoen die niet gemakkelijk kapot te krijgen zijn.
Ipv de vraag aan de ouders voor te leggen die ‘ja’ of ‘nee’ kunnen antwoorden (en waarschijnlijk het laatste zouden zeggen) gaat de groep aan de slag met het thema: waarom doet Marie dit?
Mama vertelt dat Marie vroeger als ze zenuwachtig is of stress ervoer, ze steeds met haar hand op haar hoofd of oor sloeg. De ouders ervaren het als een stap vooruit dat hun dochter niet langer zichzelf slaat maar haar stress kanaliseert door als het ware met haar armen te ‘dansen’ door onderaan aan haar kledij te trekken en dan heen en weer te bewegen. Uiteraard is het niet fijn dat ze daardoor alsmaar nieuwe kledij moeten kopen, maar een jumpsuit zou haar de mogelijkheid afnemen om haar stress te reguleren op een manier waarop ze zichzelf geen pijn meer doet.
Na wat nadenken en brainstormen komt de groep op het voorstel om vrolijke schorten te laten maken met lage zakken waar Marie haar handen kan insteken en ze kan ‘dansen met haar armen’ zonder dat ze haar kledij scheurt

## Bijlagen

| Wat gebeurt er? | Wat doet de centrale persoon? | We denken dat het betekent dat … | Dus moeten we … |
|---|---|---|---|
| *In welke situatie zijn we, welke context?* | *Hoe reageert hij/zij reageert, welke geluiden of gebaren maakt hij/zij,…?* | *Hoe interpreteer ik dit gedrag? Wat denk ik dat de persoon wil zeggen, wil aangeven?* | *Wat doe ik als reactie op dat gedrag?* |
| | | | |